

KRONIEK VAN DE WETGEVING EN ANDERE ALGEMENE
OVERHEIDSMATREGELEN, ALSMEDE ORGANISATIE, IN
NEDERLAND MET BETREKKING TOT HET
BOS EN HET HOUT

(Voortzetting van de overzichten in Jaargang 17 (1944), nrs 4 en 5,
en jaargang 19 (1947) nr 4)

door

dr J. R. BEVERSLUIS.

I. *Aanvullingen van het overzicht in Jaargang 1947, nr 4.*

1. Bij het K.B. van 7 Mei 1946 (Stbl. nr G 109) zijn de zorgen betreffende de bescherming van de natuur en van het landschaps-
schouwen, die voorheen waren opgedragen aan het Ministerie van
Landbouw, V. en V., te rekenen van de dag waarop het grond-
gebied van Nederland is bevrijd, overgegaan op het Ministerie
van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen.
2. De Voorlopige Natuurbeschermingsraad is ingesteld bij K.B. van
17 Mei 1946, nr 5.

II. *Nieuwe maatregelen.*

1. De Wet van 16 Januari 1947 (St.bl. nr H 23), houdt wettelijke
voorziening naar aanleiding van bovengenoemd K.B. van 7 Mei
1946. De bij de Vogelwet 1936 en de Natuurschoonwet 1928 aan
de Minister van Landbouw en V. toegekende bevoegdheden en
opgelegde verplichtingen worden geacht te zijn overgegaan op de
Minister van O. K. en W., te rekenen van de dag waarop het
grondgebied van Nederland is bevrijd. Ter plaatse waar in de
Vogelwet 1936, de Natuurschoonwet 1928, het Vogelbesluit 1937
en de Vogelbeschikking 1937, alsmede in titel VIII van de Ont-
eigeningswet 1851 de Minister van Landbouw en V. wordt ge-
noemd, moet worden gelezen de Minister van O. K. en W.
2. Bij het K.B. van 12 Februari 1947, nr 11, wordt het renteloos
voorschot bij bebossing met staatshulp van woeste gronden door
gemeenten enz. gebracht op ten hoogste f 500.— per ha en niet
meer dan 80 % der bebossingskosten. In bijzondere gevallen kan
het maximum voorschot op een hoger bedrag dan f 500 per ha
worden gesteld.
(Dit is een wijziging van het bepaalde sub B van het K.B.
van 20 Mei 1924, nr 60, waarbij dit maximum voorschot
op f 200.— werd gesteld.)
3. Op 4 Augustus 1947 stelde het College van Rijksbemiddelaars een
bindende Regeling van lonen en andere arbeidsvoorwaarden voor
de bosbouw vast. (N.B.T. 19—11; bl. 326).
(Nederl. St.crt. 18 Augustus 1947, nr 158).
4. Wet tot intrekking van het Besluit Staatstoezicht op de bossen
1943. (St.bl. 9 Maart 1948, nr 155). (N.B.T. 20—3; bl. 78).
Deze wet is afgekondigd op 12 Februari 1948 en treedt 1 Mei
1948 in werking.

Art. 1 zegt kortweg: Het Besluit Staatstoezicht op de bossen nr 57/1943 vervalt.

De konsekwenties van deze enkele woorden zijn vele. Het Besluit Staatstoezicht op de bossen ¹⁾ verklaarde een groot aantal vroegere regelingen vervallen of gewijzigd, welke dus door bovenstaand art. 1 weer van kracht zouden worden, tenzij tegelijkertijd anders bepaald wordt. Dit laatste geschiedt inderdaad in de artikelen 2 en 3 van deze wet.

Door de intrekkingwet vervalt het Staatstoezicht op de bossen.

Krachtens het Besluit Bezettingsmaatregelen 1944 zijn alle regelingen betreffende rechtshandelingen ten aanzien van landbouwgronden vervallen verklaard, waardoor ook art. 18 van het Besluit S.B. zijn rechtskracht reeds had verloren.

Door de intrekkingwet wordt ook ongedaan gemaakt de in Art. 25 van het Besluit S.B. vastgelegde verwijdering van de houtteelt en de bosbouw uit de omschrijving van „bodemproductie” in Art. 1, b van de Bodemproductiewet 1939, en uit de Art. 2 en 3, lid 1, van het Bodemproductiebesluit 1939, zodat deze artikelen weder hun oorspronkelijke inhoud hebben.

Door de intrekkingwet worden weer van kracht de artikelen 7, 17 en 19 van de organisatiebeschikking Bodemproductie 1939 (inhoudende de instelling van een Productiecommissaris voor de bosbouw en van de Commissie van bijstand die deze terzijde staat) zodat ook het bepaalde onder IV van de Beschikking Benoeming productiecommissarissen 1939, waarbij tot productiecommissaris voor de bosbouw en de houtteelt werd benoemd dr J. A. v a n S t e y n, directeur van het Staatsbosbeheer, weer effectief werd.

Hetzelfde geldt voor de artikelen 7 en 7bis der Bodemproductiebeschikking 1939. Deze bepalen in hoofdzaak dat bossen en andere houtopstanden slechts mogen worden geveld of gerooid krachtens vergunning van de productiecommissaris, dat deze de velling of rooijing van bossen of andere houtopstanden kan gelasten, en verplichten de gebruiksgerechtigde van de aldus ontblote grond een gelijke oppervlakte te bebossen of te beplanten.

Art. 2 brengt de volgende wijzigingen aan: In de Boswet 1922 vervallen de artikelen 1, 2, 7, 11, 16 en 17. (Art. 1 en 2 betroffen de instelling en de taak van de Bosraad. Art. 7 en 11 bevatten gebiedende en beperkende bepalingen ten aanzien van bossen en andere houtopstanden van publiekrechtelijke lichamen enz. ter verzekering van een behoorlijk bosbeheer en ter behoud van natuurschoon. Art. 16 en 17 bevatten strafbepalingen in verband met de artikelen 7 en 11. Deze artikelen kunnen vervallen omdat de bodemproductie wetgeving behartiging van deze belangen volledig mogelijk maakt.)

Verder worden enkele redactionele wijzigingen in enige artikelen van de Boswet aangebracht, nodig geworden door het vervallen van de Bosraad en van de artikelen 7 en 11 van de Boswet. Art. 3 van de Boswet bepaalt diensvolgens thans slechts het horen van het Hoofd van de Plantenziektkundige dienst.

Het vervallen van de Bosraad maakte ook nog een voorziening nodig ten aanzien van het bepaalde in Art. 3 van de Natuurschoonwet 1928,

¹⁾ Verder aangeduid als Besluit S.B.

V. en V. en van Financiën op een verzoek om een onroerend goed aan te merken als een landgoed zoals bedoeld in Art. 1 van de Natuurschoonwet de Bosraad moest worden gehoord. Als tijdelijke maatregel wordt thans in Art. 3 van de intrekkingwet bepaald dat hier inplaats van Bosraad moet worden gelezen Directeur van het Staatsbosbeheer.

De taak van de voormalige Bosraad was een tweeledige: In het thans vervallen Art. 2 van de Boswet 1922 was deze als volgt omschreven: „De Bosraad houdt zich op de hoogte van al hetgeen van belang is voor den boschbouw alsmede voor het behoud van bosschen en andere houtopstanden ter bewaring van natuurschoon. Hij dient eigener beweging of desgevraagd Onzen Minister van Landbouw, N. en H. te dier zake van advies.”

Het is duidelijk dat zulke adviezen niet kunnen worden gemist. Bij de behandeling van de Wet tot intrekking van het Besluit S.B. in de Vertegenwoordiging bleek de Minister die adviserende taak te willen verdelen over twee verschillende organen, zodra de thans in voorbereiding zijnde twee nieuwe wetten — een Boswet en een Natuurbeschermingswet — gereed zullen zijn. De Minister hoopte dat voor de zaken van de nieuwe Boswet de Hoofdafdeling Bosbouw van de Stichting voor de Landbouw het adviserende orgaan zal worden. Voor de zaken van de Natuurbeschermingswet zal een ander adviesorgaan worden ingesteld, gedacht als voortzetting van de voorlopige Natuurbeschermingsraad, welk orgaan waarschijnlijk ook zal worden belast met de adviserende taak die de voormalige Bosraad krachtens de Natuurschoonwet bezat.

In afwachting van de totstandkoming van deze beide wetten zijn de voorlopige maatregelen genomen die de artikelen 2 en 3 van de Wet tot intrekking van het Besluit S.B. bepalen.

Blijkbaar wordt verwacht dat deze beide nieuwe wetten vóór 1 Januari 1949 in werking zullen zijn getreden, want Art. 5 van de intrekkingwet bepaalt dat de artikelen 2 en 3 bovenbedoeld met ingang van die datum vervallen.

Afgesloten Ult^o. Maart 1948.